

Sygn. akt III CSK 14/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku Z. K.
przy uczestnictwie B. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 9 czerwca 2014 r., sygn. akt II Cz 643/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawca Z.K. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach zapadłego w dniu 9 czerwca 2014 r. w sprawie o podział majątku wspólnego. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem skarżącego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ zarówno Sąd pierwszej instancji, jak Sąd drugiej instancji naruszyły przepisy postępowania: art. 212 § 1 k.p.c., art. 213 § 2 k.p.c., art. 232 § 4 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c. z uwagi na fakt, że nie ustaliły wartości majątku wspólnego podlegającego podziałowi w ugodzie zawartej przez strony. Ponadto Sądy obu instancji dokonały wadliwej wykładni art. 918 § 1 k.c., przyjmując, że przepis ten ma zastosowanie tylko do ugody, przy której zawieraniu nie istniał spór. W następstwie postanowienia Sądu drugiej instancji, oddalającego zażalenia wnioskodawcy na postanowienie wydane przez Sąd pierwszej instancji, wnioskodawca został pozbawiony możliwości uchylenia się od skutków prawnych ugody zawartej pod wpływem błędu co do wartości majątku wspólnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sąd Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę

wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżący nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Poza tym Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia zajął stanowisko w przedmiocie wykładni art. 918 § 1 k.p.c., wyjaśniając okoliczności, których zaistnienie umożliwia uchylenie się od skutków prawnych ugody.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.